Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Czesć IV. – Wydana i rozesłana dnia 14. stycznia 1899.

Treść: (M2 6-8.) 6. Dokument koncesyjny na kolej lokalną Stankow-Horszow Tyn-Ronsperk. - 7. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na odnogę od małej kolei parowej wazko-torowej Beruny-Koneprus do miejsca ładowania "Bily lom". — 8. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie z dnia 11. grudnia 1897 (taryfa wynagrodzeń dla adwokatów).

Dokument koncesyjny z dnia 29. grudnia 1898,

na kolej lokalna Stankow-Horszow Tyn-Ronsperk.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami księciu Karolowi Trauttmansdorff-Weinsberg w związku z Józefem Angelisem, przewodniczącym powiatu w Horszowym Tynie i Karolem Beckiem burmistrzem w Horszowym Tynie, o to proszącym, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchozmiennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi w Stankowie linii kolei państwa Pilzeń-Furth i. W. na Horszow Tyn do Ronsperka a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854. Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następujacymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesyonaryusze kaucyę w sumie 2.000 zł. w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiąania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisow ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyona-Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć ryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjbudowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po nego i do warunków koncesyjnych, które Minister-

stwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porzadku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod wzgledem ruchu pozwala się odstapić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porzadku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze wzgledu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emisya obligacyi pierwszeństwa jest wzbroniona.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowie wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowii lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amorty-zacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyi zakła dowych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

O ile do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane być mają analogicznie postanowienia taryfowe zniżone dla transportów wojskowych, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Koncesyę nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem przerzeczonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesyonaryuszów. Warunki utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesyonaryuszami.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektóremi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

- 1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.
- 2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia stwa li od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu. Jeżeli obowiązek płacenia podatku jącego.

istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jednę dziewiątą tych czystych dochodów.

- 3. Czysty dochód roczny w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.
- 4. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień pod l. 1. obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na zawarowane oprocentowanie i spłacenie pożyczki hipotecznej w Banku krajowym królestwa czeskiego pod gwarancyą tego królestwa zaciągniętej z doliczeniem raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupiona, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wzmiankowane sumy w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.
- 5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl ustępu 3 a względnie zamiast raty ryczałtowej płacić się mającej w myśl ustępu 4 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rent płacić się mających w myśl postanowień ustępu 1 i 4.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa jakiegokolwiek rodzaju. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

- 6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego bez jego zezwolenia i bez wdania sie sadu, objać odkupienia przechodzi na państwo za wypłata wynagrodzenia bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegajacemi jeszcze pozostałościami pożyczki w ustępie 4 wzmiankowanej i używanie kolei ninjejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należacemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rzadu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.
- 7. Odkupienie na rzecz państwa nastapić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tyczaca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tei oznaczone beda nastepujące szczegóły:

- a) termin, od ktorego nastapi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majatku, które, jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (ll. 1 aż do 5), którą panstwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.
- 8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majatkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet |

w fizyczne posiadanie przedmioty majatku powyżej oznaczone.

Poczawszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się bedzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rzad zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporzadzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od tego dnia, w którym to nastapi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ustępie 6.

Tak wtedy gdy koncesya upłynie jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależytości kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunieto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

7.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. stycznia 1899,

o nadaniu koncesyi na odnoge od małej kolei parowej wazko-torowej Beruny—Koneprus do miejsca ładowania "Bily lom".

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych na zasadzie i w myśl postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu, nadało w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny firmie Franciszek Schön i synowie w Pradze, o to proszącym, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu odnogi od istnie-

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd jącej małej kolei parowej wązko-torowej Beruny—wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a Koneprus w km 6.05717 wychodzącej do miejsca czególności nadzorowania w wszelki sposób, ładowania "Bily lom", która służyć ma wyłącznie izna za stosowny, aby budowę wykonano zgo-

Rzeczoną odnogę uznaje się za istotną część składową małej kolei parowej wązko-torowej od Berun do Koneprusu i od Berun do Królodworu z odnogami, będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69 i postanowienia tego obwieszczenia mają być do niej w zupełności stosowane.

Wittek r. w.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 8. stycznia 1899,

którem zmienia się rozporządzenie z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293 (taryfa wynagrodzeń dla adwokatów).

§. 1.

Uchyla się teraźniejszą osnowę §. 3go rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293 i takowa opiewać ma na przyszłość jak następuje:

Taryfa rozróżnia trzy klasy:

Pierwsza klasa obowiązuje w Wiedniu i miejscach leżących w okręgu policyjnym wiedeńskim;

druga klasa w Pradze i w miejscach leżących w okręgu policyjnym praskim, w miastach Bernie, Lwowie, Krakowie, Grazu, Lublanie, Tryeście, Salzburgu, Innsbrucku i Linzu, tudzież w uzdrowiskach Karłowe Wary, Maryańskie Łaźnie, Meran i Ischl.

Trzecia klasa obowiązuje we wszystkich innych miejscach królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 2.

W taryfie dołączonej do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293, znosi się IV. klasę.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. lutego 1899.

Ruber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1899, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 4 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł. Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

1	ojedyne	LLC) U L	TILE		wy	Jail	La	писшио	OWIDS	50	ш	JOL	al,	111	UZIId									
Rocznik	1849 z	ι.			2	zł.	10	e.	1	Rocznik	1866	za		۰		2	zł. 20) c.	Rocznik	1883	za		2	\mathbb{Z}^{1}	50	e.
17	1850 "									n	1867	77	٠		٠	2	" —	- n	ח	1884						
יינ	1851 ,				1	91	30	93			1868								n	1885						
27	1852 "				2	27	60	27		n	1869	27	٠			3	n —	. ,,	n	1886	77	 	2		30	27
n	1853_{n}				3	77	15	27		n	1870	95				1	, 40) ₂₂	n	1887	77	 	2	n	50	37
77	1854 "		-		4	ת	20	n		77	1871	27	٠			2	77	91	, ,	1888	27	 	4	77	20	77
n	1855 ,				2	77	35	27			1872								71	1889	77		3	27	_	ກ
n	1856 ,				2	22	45	27		17	1873	99				3	, 30)	77	1890	77		2	77	70	ית
77	1857 "				2	99	85	ח			1874								77	1891	27		:3	71		27
21	1858 "										1875								, n	1892			5	27		77
-	1859 "										1876								'n	1893						
27	1860 "										1877									1894						
n	1861 ,								}		1878								, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	1895						
n n	1862 ",								Ì		1879								77	1896						
71	1863 "										1880								7	1897						
n n	1864 "										1881								,		7			n		"
	1865 ,									77	1882	79	•	•	•	3	9 20	מל								
39	4000 %		-		-	27		22		71	1002	25				0	77	77	1							

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włacznie, tudzież rocznika 1898, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posytki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojecynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zosta o uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podlog materyi.